

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 13. An licet petere, vel recipere Sacramentum ab indigno Ministro?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

Confessione te esse perimendum. Sed multi id negant, quia tunc esset quædam virtualis exprobratio & commemoratio peccati: quod jure divino graviter est illicitum.

Dixi, *per se loquendo*, nam peccatori occulto publicè petenti Eucharistiam dari debet, & praxi Ecclesiæ, & Christi, qui Judæ eam dedit; nam Christus vult ut in tali casu detur, ne infametur proximus; & quia alioqui sequerentur gravia scandala, & incommoda ac perturbationes. Unde tunc Minister non cooperatur moraliter peccato alterius; quia dispensat ex obligatione: nec exterior receptio Sacramenti, ad quam cooperatur ministrans, est per se mala, sed solum habet adjunctam malitiam per accidens ex prava dispositione suscipientis; & posset esse bona, si recipiens vellet.

Porro crimen censetur publicum, quando quis de eo juridicè convictus est; vel cum admissum est in loco publico, ita ut nulla tergiversatione celari possit; vel cum ejus fama ex sufficientibus indicis orta jam pervenit ad multos, brevi ad alios perventura.

Q. 13. An licet petere, vel recipere Sacramentum ab indigno Ministro?

Not. Minister indignus alius est toleratus, qui licet peccator sit, tamen neque nominatim per sententiam declaratus est excommunicatus vel suspensus, neque est notorius Clerici

rici percussor. Alius non toleratus, qui scilicet nominatim denunciatus est excommunicatus aut suspensus, vel est notorius Clerici percussor.

Resp. I. Non licet petere aut accipere Sacramentum à Ministro non tolerato, præter Baptismum, & juxta multos Pœnitentiam, in articulo mortis. Quia 1. Ecclesia prohibet communicationem cum non tolerato, præsertim in Sacris. 2. Non licet petere ab alio id quod ipse sine peccato præstare nequit, nam hoc esset eum inducere ad peccatum. At Minister non toleratus, non potest sine peccato Sacramenta ministrare, saltem extra necessitatem proximi: cum id ei graviter Ecclesia veter. Neque etiam licet ab alio accipere id quod non potest sine peccato dare: nam aliàs cooperareris ejus peccato; quænam enim major potest esse cooperatio dationi illicitæ quàm acceptio, sine qua datio executione caret?

Excepi Baptismum in articulo mortis, quia Minister non toleratus potest tunc illum licitè ministrare in defectum aliorum, si nempe conteratur & faciat quod in se est, ut à censuris absolvatur: & sic tunc potest ab eo licitè peti & accipi, ut docet S. Aug. l. 6. de Bapt. c. 5.

Resp. II. Jure divino naturali non licet petere nec accipere Sacramentum à Ministro malo tolerato, quem moraliter constat peccaturum ministrando, si adsit alius probus.

Quia

Quia 1. ex lege charitatis in Deum & proximum; quisque tenetur impedire peccatum proximi, quantum potest saltem sine gravi suo incommodo seu damno. Ergo nisi adsit aliqua necessitas, tenetur non recipere Sacramentum ab eo, qui peccaturus est conferendo. 2. Petens vel accipiens Sacramentum à malo Ministro, in tali casu dat ei sine justa causa occasionem peccandi, & moraliter cooperatur ejus peccato, cum hoc facile impedire posset; & quamvis ille paratus esset ministrare, tamen hinc & nunc non peccaret, seu hanc malam voluntatem non exqueretur, nec hoc numero sacrilegium admitteret, te non petente vel non accipiente.

Resp. III. Licet petere & accipere Sacramentum à Ministro tolerato, si alius probus desit, & adsit justa & gravis causa, seu aliqua necessitas, ut si instet præceptum confitendi aut sumendi Eucharistiam quinquena Paschalis si quis sit in statu peccati mortalis nec possit aut saltem sine gravi incommodo adiri alius Minister. Prob 1. Ex c. ult. 15. q. 8. & c. *Vestra.* de Cohab. Cler. 2. Ex Constit. Martini V. Ad evitandum, in Conc. constat. edita ibi: *Indulgemus quòd nemo deinceps à communionem alicujus in Sacramentorum administratione, vel receptione, aut aliis quibuscumque divinis vel extra pretextu cujuscumque sententiæ, aut Censuræ Ecclesiasticæ, à jure vel ab homine generaliter promulgatæ teneatur abstinere, vel aliquem vitare.* re: 3.

re. 3. Quia res honesta licite peti & accipi potest ab eo qui potest hinc & nunc eam digne prestare, licet praevideatur peccaturus, modo adsit justa causa non impediendi ejus peccatum, ut patet in petente mutuum ab usurario necessitatem. Minister autem toleratus requisitus potest conteri & obtinere absolutionem à Censura. Qui si faciat quod in se est ut eam obtineat, nec tamen obtinere possit; tunc juxta multos non peccabit si requisitus & contritus ministret Sacramentum habenti jus illud petendi, quia tunc tenetur illud ministrare vel ex justitia si sit Pastor, vel ex Charitate si petens sit in necessitate saltem gravi. Si vero male ministret, id ejus malitiae, non petitioni imputandum est: nec charitas obligat ad impediendum cum gravi suo damno peccatum proximi, quod ipsemet potest facile vitare.

CAPUT III.

*De Dispositione necessaria in recipiente
Sacramentum.*

Q. I. **Q**uamnam dispositio requiritur in subiecto ad valorem Sacramenti?

Not. 1. Subjectum Sacramenti est is, qui illud recipit, & est capax ejus effectus recipiendi. Agitur hinc de solis adultis; nam in infantibus & perpetuo amentibus nihil requiritur,

Tom. III.

P

ut pa.